

Hany Čechové

Podmínky pro vznik a fungování sociálních služeb v Příbrami

Cílem práce je popis sociálních služeb v Příbrami a zvážení možnosti jejich rozvoje. Sociální služby autorka pojímá ve významu, který přesahuje jejich vymezení zákonem 108/2006. Zahrnuje do nich např. Středisko výchovné péče, ne však již další zařízení spadající do resortu školství, případně dalších resortů. (Např. nový dětský domov v Dubenci není v seznamu uveden). Definování okruhu relevantních organizací (služeb) je v práci jen naznačeno a není provedeno na základě explicitních kritérií.

Práce se nevyhýbá kritickému hodnocení pramenů, bohužel se však opírá jen o prameny domácí provenience.

Excerpci ze zákona o sociálních službách v kapitole 3. pokládám za příliš obsáhlou.

V práci jsou na některých místech vynechaná nebo vymezená slova (str. 37, 40, 43), která znesnadňují porozumění textu. Jinak je práce psána přehledně a jasně.

Ne všude autorka uvádí zdroje, např. Fáze komunitního plánování, kap. 5.1.1. Odkud má autorka např. informaci, že se na formulování zákona o sociálních službách „intenzivně podílela Národní rada osob se zdravotním postižením“? Odkud autorka ví, jaký finanční obrat má organizace Člověk v tísní? Atd.

Rozsáhlý výklad týkající zakládání organizace pro osoby s duševní nemocí jde poněkud mimo hlavní téma práce. Stačilo stručně popsat hlavní typy subjektů, resp. organizací, které v ČR mohou sociální služby zajišťovat.

V empirické části práce jsou využita data z komunitního plánování, které v Příbrami proběhlo v letech 2005 – 2008. Vlastní výzkum, uskutečněný autorkou ve spolupráci s P. Čechem, se zaměřil na 23 organizací. Měl formu rozhovorů s jejich představiteli, ve kterých mělo být zjišťovat fungování vlastní organizace a názor představitelů organizace na situaci „sociálního sektoru“ ve městě. Dvě organizace se šetření odmítly účastnit. Otázky a hypotézy použité při kvalitativním šetření jsou na str. 66 a 67. Otázky i hypotézy jsou vzhledem k cíli práce formulovány adekvátně.

Organizace pak byly rozděleny do dvou skupin podle toho, zda mají formální strukturu a honorované zaměstnance (typ A), resp. zda jsou založeny spíše na svépomoci, dobrovolnické práci a neformální struktuře pracovních pozic (typ B).

Tyto dva typy organizací jsou porovnávány podle řady ukazatelů. Absolutní četnosti jsou uváděny v tabulkách a grafech. Jejich kompletní přehled obsahuje příloha, v textu práce jsou jen některé. V závěru autorka vyhodnocuje platnost svých hypotéz a formuluje poměrně realistická doporučení pro tvorbu sociální politiky v městě Příbrami.

Návrh hodnocení:
Velmi dobře

2.1.2009

Doc. O. Matoušek